

NĚMECKO, ITÁLIE A ČESKOSLOVENSKO V MEZIVÁLEČNÉM OBDOBÍ

Manfred Alexander

Vztahy mezi těmito třemi státy neprokazují téměř žádné styčné plochy. Ve výkladu se proto autor snaží načrtnout zájmy těchto států s ohledem na pět problémových okruhů: jejich stanovisko vůči Francii, Jugoslávii a Maďarsku, Rakousku, Polsku a Společnosti národů. Přitom se opět potvrzuje základní schéma, podle kterého se ČSR snaží uchovat status quo Versaillské mírové smlouvy, zatímco Německo stojí v táboře revizionistů; Itálie se dá podle konkrétní, pro ni výhodné situace přiřadit k oběma směrům. Společnou problematikou těchto tří států byla existence etnických menšin; pro Itálii lze v této otázce konstatovat potlačování Němců v jižních Tyrolách, pro Německo zamlčování problematiky Lužických Srbů. S nejliberálnějším řešením menšinové otázky v meziválečném období se setkáváme v Československu.